

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 3. Maximum gaudium SS. Virginis parientis in Bethlehem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

§. III.

Maximum gaudium Sanctissima Virginis parientis in Bethlehem.

Sanctissima Virgo non fuerit concepta, videns parientium sibi in stabulo.

Quod fortius est, vincit, inquit, bat mihi lateos quidem, fuisse ipsi aliquam doloris & molestiae causam, juxta affectus & sensu naturae; sed rationes gaudij ipsius non solum superabant illa, sed ita absorbebant, ut, quidquid amarum videbatur juxta extrenam speciem, non afficeret ipsam videbat ipsa Deum suum infinita ratione contentum ac consolatum, & ideo ipsa quoque contenta erat & consolata, ipsique dicebar: Totam te annihilatam aspicio ô! Majestas infinita Dei mei, quem adoro; sed summè exin perfundor gaudiò, cum exploratum mihi sit, profundam hanc annihilationem, quæ origo est omnis gloriae, quam recipis extra te ipsum, tibi arridere magis, quam si omnes mundi magnificentiae stuparent te, eòquod omnes ipsius pompa tuis sint oculis horrore: *Quod altius est hominibus, abominatio est apud Deum.*

Prov. 20.
v. 23.

Intueor lacrymantibus te oculis, & gaudium Angelorum! video te arumâ obrutum & præ frigore tremulum; sed exin gaudeo, cum sciam, has lachrymas emundaturas peccata mundi; cum sciam hoc frigus, has arumnas, magnasque has, quas pateris, incommoditates, ad ulciscendum in te ipso hominum

carnalium flagitia, tibi placere tantum, ut voluntates sensuum, & omnia vana saeculi gaudia displiceant tibi.

Aspicio te ad supremam redactum paupertatem, ô summe mundi Monarcha! omnia tibi desunt, qui satis es omnibus; sed gaudeo ex hoc, eòquod noverim, perfectam hanc exspoliationem, quæ castigat & corrigit avaritiam hominum, placere tibi magis omnî abundantia bonorum terrestrium. Nihil melius ostendit mihi tuam magnificentiam, quam contemptus eorum omnium, quæ maximi perdit mundus, & nihil melius demonstrat illi, te esse ipsum Deum, quam dum ostendis illi, non indigere te ipse bonis: *Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non egas.* Sic illa, quæ crederes esse causas tristitiae, hæc nimirum humiliatio, hæc lacrymæ, hæc paupertas, argumenta lætitiæ fuerant Virgini Sanctissima:

Si amari fuit ipsi sapor, & ipsa tristitia illi fuit lætitia, quid aliud mandum de puro, quo distulbas cor ipseus, gaudiò; quando nimirum videbat, solam se electam fuisse à Deo inter omnes creaturas, quam admitteret in magnum consilium æternitatis suæ, & in execu-

tionem omnium operum, quæ unquam confecit, præſtantiffimi? Quàm ſtupendum prodigium diceret, quòd ipſa fecerit de Deo id, quòd Deus facere non poterat de ſeipſo, ſicut loquitur Sanctus Bernardinus: *Plus poteſt facere Beatiffima Virgo de Deo, quàm Deus de ſeipſo.* Siquidem Deus Pater producere quidem poteſt Deum conſubſtantialem ſibi ipſi, & æqualem ſibi in omnibus ſecundum divinitatem ejus, producere tamen illum ſe inferiore & conſubſtantialem ſibi non poteſt, ſecundum ipſius Humanitatem. Hæc prærogativa eſt ſolius MARIE Virginis & Matris. Quantum hoc illi peperit gaudij, dum parentem ſe vidit Filij hujus Unigeniti?

Quando aſpiciebat conſtitutam ſe univerſalem Procuratricem omnium Creaturarum, non dico ſolum omnium Creaturarum, ſed dico, Creatoris ipſius, ad Conciliandum magnam hanc pacem quam, diſſolverat peccatum, quàmque voluit Deus confirmare denuò inter ſe & omnes peccatores: Hanc ut obtineret, voluit is ipſam eſſe quaſi plenipotentiarum & ſummam cum poteſtate legatam, ipſiusque caſtiſſimum uterum, ubi Deus & Homo ſe iterum tam affectuoſè & cordialiter uniebant, ut non eſſent niſi una eadè que Perſona, eſſe velut magnificum hujus pacis palatium, omniumque creaturarum oculos in ipſam manere defixos,

mox viſuros univerſalem felicitatem, quam apportatura eſſet mundo. Venite omnes creaturæ, ipſemet aſpice Creator omnipotens; vide prodigium maximum, quòd conſtituet gaudium & oblectationem æternitatis,

Veni, Sacroſancta Trinitas; Pater, ecce Filius tuus Unigenitus, quem dedisti mihi, ut darem ipſum mundo: An igitur eouſque diligis mundum, ut ipſi des Filium tuum adorandum? ecce te ipſum, Fili, in Perſonâ, qui dedisti te mihi, ut darem te mundo: An igitur ſic ipſum diligis, ut des te ipſum totum ac integrum illi, ut te annihiles, teque ſacrifices pro illo? Ecce! Spiritus Sancte, principium tuum æternum, opusque tuum temporale: Ipſe producit te ante cuncta ſæcula in ſinu Patris ſui, conſubſtantialem divino Patri ſuo; & tu formâſti ipſum in medio temporum in Matris ſuæ utero Conſubſtantialem Matri ſuæ.

Venite Angeli è cælo. Ecce Creatorem veſtrum, ſupremum veſtrum Dominum, Deum veſtrum, Reparorem ruinarum veſtrarum, omniumque gaudiorum veſtrorum fontem.

Venite Filij Adæ, ecce omnipotentem Creatorem, qui fecit vos ad ſui ſimilitudinem; ecce ipſum formatum modò ad ſimilitudinem veſtram: Ecce Deum veſtrum, quo privaverant vos peccata veſtra in æternum, cujuſque ſola bonitas red-

Ipla invitat omnia, Deum & creaturas, ut congaudeant ſecum.

S. Bernardinus ſecundum 61.

Magnæ celeſtis gaudij Sanctiffimæ Virginis.

reddidit ipsum vobis, ut nunquam amplius separemini ab eo; Ecce Patrem vestrum, eod quod is vobis dederit esse; Ecce Fratrem vestrum, eod quod sit Filius Matris vestrae, & ejusdem vobiscum naturae: sed precipue, ecce Redemptorem vestrum, qui liberabit vos a morte aeterna, propria morte sua, vobisque acquirat vitam aeternam sui pretio sanguinis.

Venite saecula praeterita, venite videte illum, quem adeo sollicitauerunt vestra suspiria, quem vestri Patriarchae ita invocauerunt, quem vestri prophetae ita praedicauerunt, quem vestrae figurae ita diversimode representauerunt, quem vestri Patres ita exspectauerunt, quemque vestrae miseriae tanquam suum remedium ita exostularunt: Videte hic tandem illum, omnia vestra sunt adimpleta desideria, omnia vestra expleta vota, unde ansam habetis, ut impleatis vos gaudio, diffusivis jubilo.

Venite tandem futura saecula; Ecce totum thesaurum Dei vestris, concredidit manibus; Ecce fontes salutis adaperos vobis! Haurite, haurite abundanter gratiam, sanctitatem, merita, divitias vitae aeternae: Veni tu ipsa aeternitas, aeternitas beata; Ecce thesaurum, cujus infinita possides bona, ut distribuas illa omnibus sanctis in mansione gloriae percuncta saecula. Intuere Sanctissimam Virginem in medio horum omnium, ad quam omnes creaturae suas porrigunt manus, quaeque illas omnes replet benedictione, consolatione, & gaudio: Quis ergo imaginari sibi poterit, quantum ipsius fuisse debuerit gaudium tempore divinitus sui? O quantum igitur disparebat a cunctis alijs Matribus, quae tristantur & affliguntur, dum eod rediguntur!

* * *

§. IV.

Prodigia, quae acciderunt in partu Sanctissimae Virginis.

Credo haec omnia, dicebam ipsi, sed qua discurrendi ratione deducere ex hoc potes, quod Sanctissima Virgo pepererit absque dolore & absque violentia? Si quidem circumspicis his omnibus tandem pariendum est: Oportet Filium, quem concepit in purissi-

mo utero suo per operationem Spiritus Sancti, quem novenis gestavit mensibus, quem successively nutrit, quemque ad debitam perduxit magnitudinem aliorum infantium, quando nascuntur, prodire tandem in lucem ex utero ipsius. Hem! quis comprehendere potest,